

krungsri Research

เครือ MUFG หนึ่งใน สถาบันการเงินที่ใหญ่ที่สุดของโลก

ถอดบทเรียนโลกสู้วิกฤตโควิด สู่มาตรการเศรษฐกิจไทย

สิงหาคม 2564

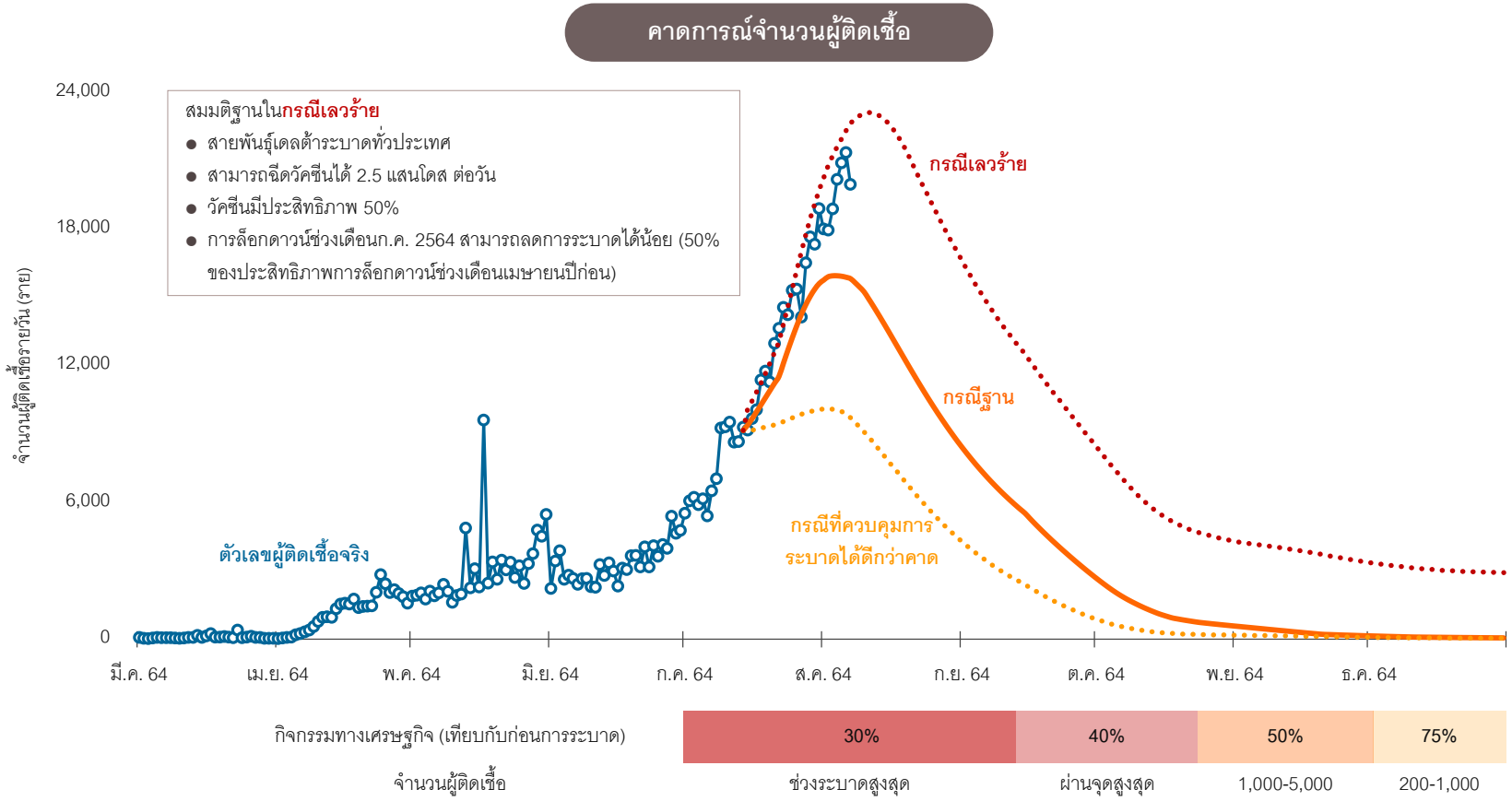
Krungsri Research

ถอดบทเรียนโลกสู้วิกฤตโควิดสู่มาตรการเศรษฐกิจไทย

- **การระบาดของโควิด-19 ระลอกที่ 3 มีแนวโน้มสูงกว่าที่คาด** โดยตัวเลขการคาดการณ์ผู้ติดเชื้อรายวันเข้าสู่กรณีเลวร้าย จากทั้งประสิทธิภาพของมาตรการล็อกดาวน์และประสิทธิภาพของวัคซีนในการป้องกันสายพันธุ์เดลต้าต่ำกว่าที่คาด **ทำให้มาตรการควบคุมการระบาดมีแนวโน้มลากยาวไปอย่างน้อยจนถึงสิ้นปี 2564 ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม** โดยค่าเฉลี่ยของการประมาณการณ์เศรษฐกิจไทยในปี 2564 ของ 31 สำนักวิจัยลดลงจาก 3.4% (มี.ค. 2564) อยู่ที่ 1.8% (ส.ค. 2564)
- การชะลอตัวของเศรษฐกิจไทยส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจและครัวเรือนในวงกว้าง จากตัวเลขของกรมพัฒนาธุรกิจการค้าและข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พบว่า **มีธุรกิจจำนวน 754,870 รายอยู่ในพื้นที่ควบคุมสูงสุดหรืออยู่ใน 9 อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูง (คิดเป็น 93.9% ของจำนวนธุรกิจทั้งหมด) ซึ่งมีการจ้างงานถึง 24.8 ล้านคน (คิดเป็น 65% ของแรงงานทั้งหมด)** และในจำนวนนี้มีแรงงานประมาณ 13.7 ล้านคนเป็นผู้มีรายได้น้อยถึงปานกลาง
- จากวิกฤตโควิด-19 ที่มีความรุนแรงและยาวนาน รวมถึงมีผู้ได้รับผลกระทบเป็นวงกว้าง มาตรการเยียวยาจึงมีความจำเป็นเพื่อควบคุมการระบาดและประคองให้ภาคธุรกิจและครัวเรือนไทยอยู่รอดต่อไปได้ วิจัยกรุงศรีจึงศึกษาเปรียบเทียบการออกมาตรการบรรเทาผลกระทบจากโควิด-19 ในประเทศต่างๆ พบว่า **มาตรการให้เงินสำหรับผู้ที่ติดเชื้อหรือผู้ที่ต้องกักตัว มาตรการรักษาระดับการจ้างงาน มาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคธุรกิจ มาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคครัวเรือน มาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคธุรกิจ และมาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคครัวเรือนเป็น 6 มาตรการที่มีความสำคัญและนโยบายที่มีอยู่อาจยังไม่เพียงพอ**
  - **มาตรการให้เงินสำหรับผู้ที่ติดเชื้อหรือผู้ที่ต้องกักตัว**: เน้นการสร้างแรงจูงใจและข้อบังคับเพื่อให้คนที่มีความเสี่ยงยอมกักตัวอยู่บ้าน เพื่อควบคุมการระบาด
  - **มาตรการรักษาระดับการจ้างงาน**: เป็นมาตรการจ่ายเงินช่วยเหลือแรงงานผ่านภาคธุรกิจ เพื่อช่วยลดภาระต้นทุนของธุรกิจและรักษาระดับการจ้างงาน เน้นการช่วยเหลือธุรกิจและแรงงานที่มีรายได้น้อย
  - **มาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคธุรกิจ**: เป็นมาตรการให้เงินช่วยเหลือครั้งเดียวเพื่อบรรเทาปัญหาสภาพคล่อง โดยจำนวนเงินช่วยเหลือขึ้นกับผลกระทบและความอ่อนไหวของธุรกิจ
  - **มาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคครัวเรือน**: รวมถึงการลดค่าใช้จ่ายด้านภาษี ด้านอุปกรณ์ป้องกันโรค ด้านที่อยู่ และด้านรายจ่ายจำเป็นอื่นๆ เช่น ค่าสาธารณูปโภค ค่าอาหาร และค่าการศึกษา เป็นต้น
  - **มาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคธุรกิจ**: รวมถึงการลดต้นทุนค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์และต้นทุนค่าธรรมเนียมภาษี
  - **มาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคครัวเรือน**: เน้นไปที่กลุ่มที่เข้าถึงความช่วยเหลือค่อนข้างยาก ได้แก่ กลุ่มเปราะบางและแรงงานนอกระบบ
- มาตรการทั้งหมดนี้ช่วยบรรเทาผลกระทบของเศรษฐกิจจากโควิด-19 ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดย**ในระยะสั้น คาดว่าจะสามารถช่วยลดความเสี่ยงที่ภาคธุรกิจจะเลิกกิจการใน 6 เดือนข้างหน้าได้มากถึง 169,175 ราย (จาก 221,658 รายที่ได้รับผลกระทบ) และช่วยรักษาการจ้างงานได้ถึง 7.4 ล้านตำแหน่ง (จากแรงงาน 9.3 ล้านคนที่มีความเสี่ยงถูกเลิกจ้างหรือลดเงินเดือน) ซึ่งช่วยลดปัญหาสภาพคล่องได้ถึง 2.75 ล้านครัวเรือน (จาก 3.89 ล้านครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบ)**
- **ในระยะยาว การระบาดของโควิด-19 ทำให้ศักยภาพการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยมีแนวโน้มลดลงจาก 3.5% ก่อนการระบาดของโควิด-19 เหลือ 3.0% จากการออกจากกิจการของธุรกิจ สินทรัพย์ที่ด้อยค่า และประสิทธิภาพของแรงงานที่ลดลง อย่างไรก็ตาม มาตรการเยียวยาทั้ง 6 มาตรการที่ทำการศึกษาจะช่วยให้ศักยภาพการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยสามารถประคองตัวอยู่ที่ 3.25%**
- **โดยทั้ง 6 มาตรการมีวงเงินรวมกันประมาณ 7 แสนล้านบาทในช่วง 6 เดือนข้างหน้า การใช้มาตรการเหล่านี้จะช่วยให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวได้ดีขึ้นและสามารถสร้างรายได้ถึง 8.6 แสนล้านบาทในช่วง 5 ปีข้างหน้า** (2564-2568)

การระบาดของโควิด-19

การแพร่ระบาดของโควิด-19 มีแนวโน้มเข้าสู่กรณีเลวร้ายจากประสิทธิภาพของมาตรการล็อกดาวน์และประสิทธิภาพของวัคซีนในการป้องกันสายพันธุ์เดลต้าต่ำกว่าที่คาดไว้ โดยคาดว่าจำนวนผู้ติดเชื้อรายวันจะพุ่งขึ้นสูงสุดในช่วงเดือนสิงหาคม ทำให้ต้องขยายการใช้มาตรการล็อกดาวน์เต็มรูปแบบ (Full lockdown) ไปจนถึงกลางเดือนกันยายน หลังจากนั้น แม้จำนวนผู้ติดเชื้อโควิดมีแนวโน้มลดลง แต่ก็ยังต้องใช้มาตรการควบคุมการระบาดต่อไปจนถึงสิ้นปี 2564 เป็นอย่างน้อย

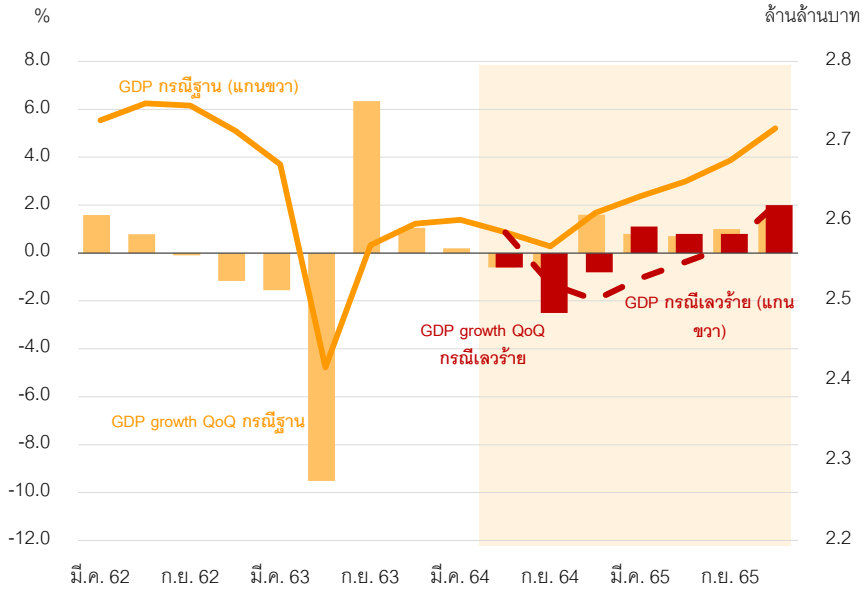
Source: WHO, forecast by Krungsri Research

Note: forecast as of Jul 14, 2021

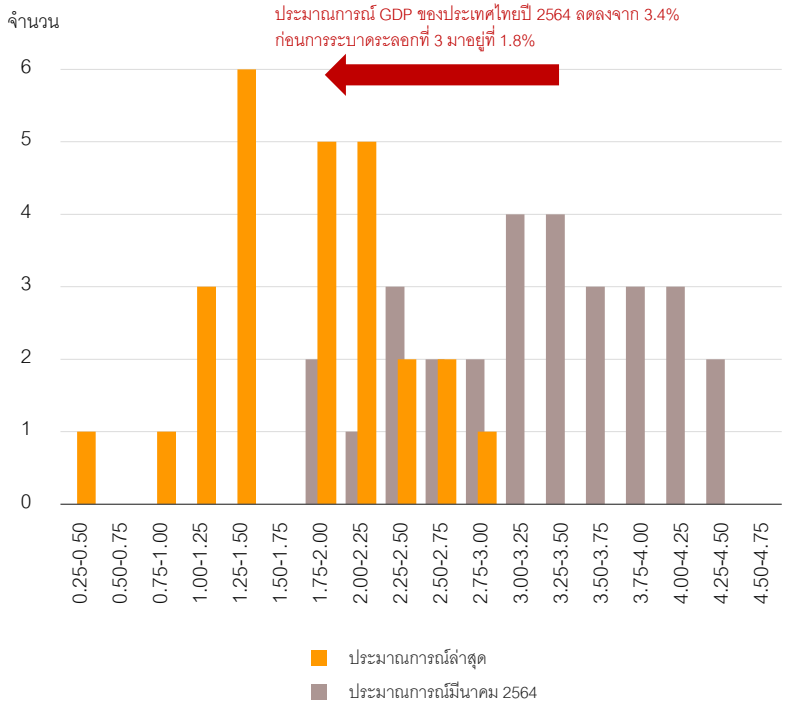
ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

ในกรณีฐาน ผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19 ระลอกที่ 3 ทำให้เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าติดลบ 2 ไตรมาสติดต่อกัน (-0.6% และ -0.7% ในไตรมาสที่ 2 และ 3 ตามลำดับ) ก่อนกลับมาขยายตัวในไตรมาสสุดท้ายของปี 2564 โดยวิจัยกรุงศรีคาดว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัว 1.2% และ 3.0% สำหรับปี 2564 และปี 2565 ตามลำดับ โดย GDP ของไทยจะกลับสู่ระดับก่อนการระบาดในปลายปี 2565 อย่างไรก็ตาม หากการระบาดรุนแรงกว่าที่คาดไว้ (คาดการณ์จำนวนผู้ติดเชื้อเส้นสีแดง) ซึ่งทำให้ทางการต้องใช้มาตรการควบคุมการระบาดยาวนานขึ้น เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวติดลบ 3 ไตรมาสติดต่อกัน (ไตรมาสที่ 2 ถึง 4 ปี 2564) โดยในกรณีเลวร้ายนี้ เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มเติบโตเพียง 0.6% และ 2.4% ในปี 2564 และ 2565 ตามลำดับ

ประมาณการณ์เศรษฐกิจไทย

การกระจายตัวของประมาณการณ์เศรษฐกิจไทย

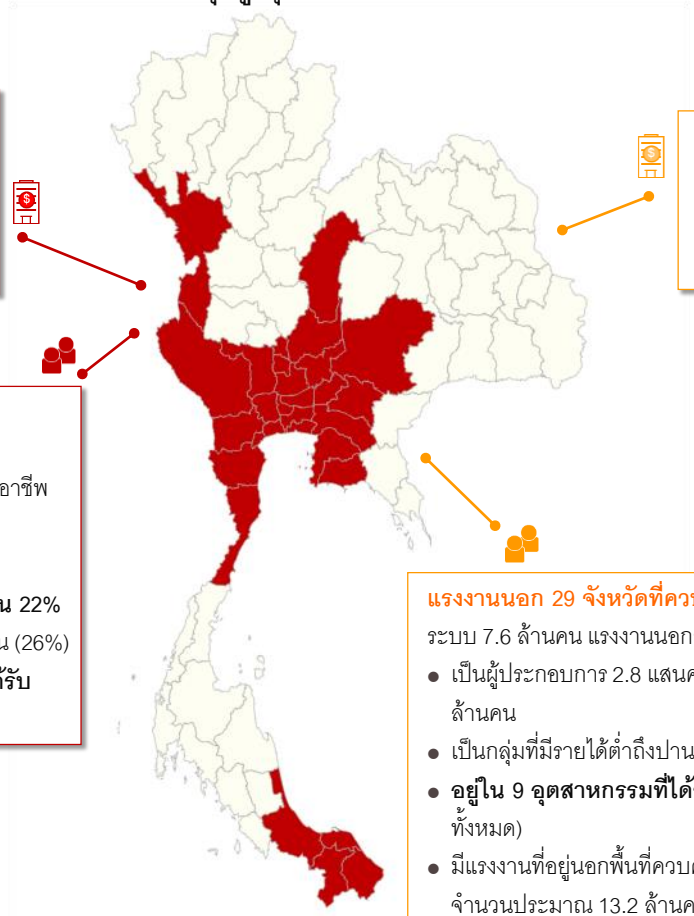

Source: NESDC, forecast by Krungsri Research

ผู้ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19

การระบาดของโควิด-19 มาตรการควบคุมการระบาดและเศรษฐกิจโดยรวมที่ชะลอตัวส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจและครัวเรือนไทยในวงกว้าง จากตัวเลขของกรมพัฒนาธุรกิจการค้าและข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนพบว่า **มีธุรกิจจำนวน 754,870 รายอยู่ในพื้นที่ควบคุมสูงสุดหรืออยู่ใน 9 อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูง (คิดเป็น 93.9% ของจำนวนธุรกิจทั้งหมด) ซึ่งมีการจ้างงานถึง 24.8 ล้านคน** (คิดเป็น 65% ของแรงงานทั้งหมด) และในจำนวนนี้มีแรงงานประมาณ 13.7 ล้านคนเป็นผู้มีรายได้น้อยถึงปานกลาง

พื้นที่ควบคุมสูงสุด 29 จังหวัด

ธุรกิจใน 29 จังหวัดที่ควบคุมสูงสุด มีทั้งหมด 615,813 ราย คิดเป็น 76.6% ของจำนวนธุรกิจทั้งหมด

- สร้างรายได้ประมาณ 93% ของรายได้ธุรกิจของประเทศ
- **เป็นธุรกิจที่อยู่ใน 9 อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูง 437,803 ราย คิดเป็น 54.5% ของจำนวนธุรกิจทั้งหมด**

ธุรกิจนอก 29 จังหวัดที่ควบคุมสูงสุด มีทั้งหมด 187,981 ราย

- **อยู่ใน 9 อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูง 139,057 ราย**

แรงงานใน 29 จังหวัดที่ควบคุมสูงสุด มีทั้งหมด 18.0 ล้านคน แบ่งเป็นแรงงานในระบบ 10.0 ล้านคน แรงงานนอกระบบ 8.0 ล้านคน

- เป็นผู้ประกอบการ 6.2 แสนคน ลูกจ้าง 10.4 ล้านคน และผู้ประกอบอาชีพอิสระ 4.5 ล้านคน
- เป็นกลุ่มที่มีรายได้น้อยถึงปานกลาง 8.8 ล้านคน
- **อยู่ใน 9 อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูง 8.2 ล้านคน (คิดเป็น 22% ของแรงงานทั้งหมด)** อยู่ในอุตสาหกรรมอื่นๆ ประมาณ 9.8 ล้านคน (26%)
- **แรงงานที่มีรายได้น้อยถึงปานกลางและอยู่ในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูงมีจำนวน 3.8 ล้านคน**

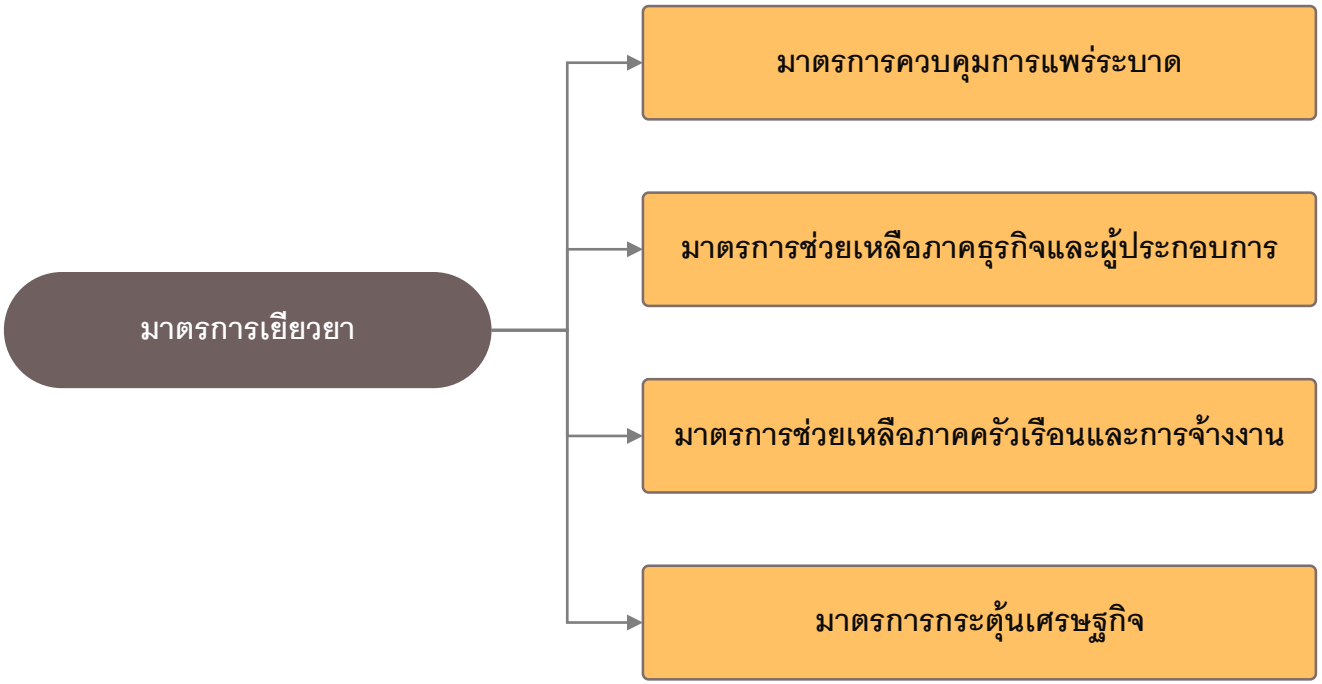
แรงงานนอก 29 จังหวัดที่ควบคุมสูงสุด มีทั้งหมด 19.9 ล้านคนแบ่งเป็นแรงงานในระบบ 7.6 ล้านคน แรงงานนอกระบบ 12.3 ล้านคน

- เป็นผู้ประกอบการ 2.8 แสนคน ลูกจ้าง 7.6 ล้านคน และผู้ประกอบอาชีพอิสระ 5.0 ล้านคน
- เป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่ำถึงปานกลาง 14.7 ล้านคน
- **อยู่ใน 9 อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูง 6.7 ล้านคน** (18% ของแรงงานทั้งหมด)
- มีแรงงานที่อยู่นอกพื้นที่ควบคุมสูงสุดและไม่อยู่ในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูงจำนวนประมาณ 13.2 ล้านคน (35% ของแรงงานทั้งหมด)

มาตรการเยียวยาภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากโควิด

จุดประสงค์ของการดำเนินนโยบาย:

1. สามารถควบคุมการระบาดได้ + ภาคธุรกิจอยู่รอด + คนยังมีงานและมีรายได้
2. เพื่อให้กิจกรรมเศรษฐกิจไปต่อได้หลังสิ้นสุดการระบาด

การศึกษาเบื้องต้นได้ทำการศึกษาการดำเนินนโยบายในสหรัฐฯ ยุโรป อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน สิงคโปร์ และเกาหลีใต้

มาตรการควบคุมการแพร่ระบาด

มาตรการ	เป้าหมาย	ประเทศที่ใช้มาตรการ	ระดับความสำคัญ	ความพร้อมของมาตรการในประเทศไทย	รายละเอียด
ให้เงินผู้ที่ติดเชื้อหรือผู้ที่ต้องกักตัว	ผู้ป่วยทุกคน/ผู้ที่ต้องกักตัว	ทุกประเทศ	**สูง**	ยังไม่มี	ให้เงินสนับสนุนกับผู้ที่ต้องกักตัวทั้งจากการติดเชื้อ (Home isolation) หรือผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการติดโรค เพื่อลดความเสี่ยงของการระบาด ในอังกฤษ NHS จะให้ £500 หากต้องกักตัว ส่วนในสิงคโปร์จะให้ SGD 100 ต่อวัน ส่วนในประเทศไทยผู้ที่ต้องกักตัวที่บ้านยังไม่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน
เพิ่มค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ รักษา และเพิ่มการเข้าถึงรพ.	ผู้ป่วยทุกคน	ทุกประเทศ	**สูง**	มี แต่ยังไม่พอ	ในต่างประเทศมีการเพิ่มความสามารถในการตรวจ รักษาและจำนวนเตียง ขณะที่ในประเทศไทย ทั้งจำนวนการตรวจและจำนวนเตียงยังไม่เพียงพอ
เพิ่มค่าใช้จ่ายด้านวัคซีน	ประชาชนทั่วไป	ทุกประเทศ	**สูง**	มี แต่ยังไม่พอ	เร่งการจัดหาวัคซีนที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ประชากรส่วนใหญ่มีภูมิคุ้มกัน และเร่งหา booster dose ในอนาคต โดยรัฐบาลอังกฤษกันงบ £29 bn สำหรับใช้จ่ายด้านสาธารณสุขเพื่อป้องกันการระบาดในปี 2022 (£63 bn ในปี 2021) ส่วนด้านวัคซีนยังคงเป็นปัญหาสำคัญในการควบคุมการระบาดของไทย

มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ

มาตรการ	เป้าหมาย	ประเทศที่ใช้มาตรการ	ระดับความสำคัญ	ความพร้อมของมาตรการในประเทศไทย	รายละเอียด
มาตรการทางภาษี					
การยกเว้นหรือเลื่อนการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม	ภาคธุรกิจที่จ่ายภาษี	ทุกประเทศ	ปานกลาง	มี แต่ยังไม่เพียงพอ	(1) เลื่อนการเก็บภาษี เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีรายได้ เป็นต้น (2) ยกเว้นการเก็บภาษี เช่น ภาษีที่ดิน ภาษีการประกอบธุรกิจ เป็นต้น
มาตรการให้เงินกู้					
การให้เงินกู้	SMEs และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบ	ทุกประเทศ	**สูง**	มี Soft loan	ประเทศส่วนใหญ่กันเงินจำนวนหนึ่งเพื่อให้กู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อให้สภาพคล่องกับผู้ประกอบการ ซึ่งคล้ายกับมาตรการ Soft loan ของไทย แต่อัตราการใช้มาตรการยังมีไม่มากนัก (มีผู้มาขอเงินกู้ราว 27,219ราย เทียบกับจำนวนผู้ประกอบการที่คาดว่าอาจเผชิญปัญหาสภาพคล่องประมาณ 2 แสนราย)
เพิ่ม Loan guarantee		ทุกประเทศ	**สูง**	มี แต่ยังไม่เพียงพอ	ระหว่างวิกฤตโควิด ประเทศส่วนใหญ่เพิ่มการการันตีเงินกู้เป็น 80-100%
มาตรการให้เงินช่วยเหลือ					
ให้เงินช่วยเหลือโดยตรง	SMEs และกลุ่ม Self-employed ในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบ	ทุกประเทศ	**สูง**	ไม่มี	หลายประเทศ เช่น สหรัฐ อังกฤษ เยอรมัน ให้เงินโดยตรงกับธุรกิจขนาดเล็กและกลุ่มอาชีพอิสระโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมหรือธุรกิจที่ได้รับผลกระทบ เพื่อเสริมสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการ
ให้เงินสนับสนุนค่าจ้าง	บริษัททั่วไป	ทุกประเทศ	**สูง**	มี แต่ยังไม่เพียงพอ	ให้เงินผู้ประกอบการ เพื่อช่วยจ่ายเงินเดือนพนักงาน เช่น Job Support Scheme ในอังกฤษและสิงคโปร์
มาตรการรักษาระดับการจ้างงาน (Job retention program)	บริษัททั่วไป	ทุกประเทศ	**สูง**	ไม่มี	ให้เงินผู้ประกอบการ เพื่อรักษาระดับการจ้างงาน ตัวอย่างเช่น Job retention program ในสหรัฐ, Coronavirus Job Retention Scheme in UK ซึ่งให้เงินอุดหนุนประมาณ 70% ของรายได้ก่อนการระบาด

มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ

มาตรการ	เป้าหมาย	ประเทศที่ใช้มาตรการ	ระดับความสำคัญ	ความพร้อมของมาตรการในประเทศไทย	รายละเอียด
มาตรการอื่น ๆ					
มาตรการลดค่าใช้จ่าย	บริษัททั่วไป	ทุกประเทศ	**สูง**	มี แต่ไม่เพียงพอ	หลายประเทศออกมาตรการเพื่อช่วยลดต้นทุนของธุรกิจ เช่น การลดค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ ค่าน้ำ ค่าไฟ ซึ่งส่วนใหญ่เน้นช่วยเหลือผู้ประกอบการขนาดเล็กและผู้ประกอบการในธุรกิจที่ได้รับผลกระทบรุนแรง ขณะที่ในประเทศไทย มีการลดค่าน้ำค่าไฟ แต่อาจยังไม่พอเพียง โดยเฉพาะการช่วยเหลือค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเป็นต้นทุนหลักของการดำเนินธุรกิจ
มาตรการช่วยเหลือหากธุรกิจต้องการออกจากกิจการ	ผู้ประกอบการที่ต้องการยุติกิจการ	สหรัฐฯ อังกฤษ	ปานกลาง	ไม่มี	สหรัฐฯ และอังกฤษเข้าช่วยเหลือการจัดการหนี้ที่คงค้างหากมีธุรกิจปิดกิจการ
การเข้าซื้อสินทรัพย์ (Asset purchase program)	ผู้ประกอบการรายใหญ่	สหรัฐฯ อังกฤษ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป	ต่ำ	ไม่มี	เน้นช่วยเหลือด้านสภาพคล่องให้บริษัทขนาดใหญ่
การประกันสินเชื่อทางการค้า	บริษัททั่วไป	อังกฤษ	ต่ำ	ไม่มี	รัฐบาลรับประกันสินเชื่อการค้า เพื่อลดการส่งผ่านความเสี่ยงผ่าน supply chain

มาตรการช่วยเหลือภาคครัวเรือนและการจ้างงาน

มาตรการ	เป้าหมาย	ประเทศที่ใช้มาตรการ	ระดับความสำคัญ	ความพร้อมของมาตรการในประเทศไทย	รายละเอียด
มาตรการทางภาษี					
การยกเว้นหรือเลื่อนการจัดเก็บภาษีรายได้บุคคล	คนที่ต้องจ่ายภาษี (เน้นผู้มีรายได้น้อย)	ทุกประเทศ	ปานกลาง	มี แต่ไม่เอื้อประโยชน์ให้ผู้มีรายได้น้อย	ยกเว้น เลื่อน หรือลดการเก็บภาษีรายได้รายได้บุคคล ในต่างประเทศจะเน้นลดการจ่ายภาษีสำหรับผู้มีรายได้น้อย ส่วนประเทศไทยผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการลดหย่อนภาษีมักเป็นคนที่มีรายได้สูง
มาตรการให้เงินช่วยเหลือ					
ให้เงินช่วยเหลือโดยตรง	ผู้ที่อยู่ใน sector ที่ได้รับผลกระทบและผู้มีรายได้ปานกลางถึงต่ำ	ทุกประเทศ	**สูง**	มี แต่ไม่เพียงพอ	นโยบายให้เงินช่วยเหลือโดยตรงในต่างประเทศจะให้เงินช่วยเหลือกับผู้ที่ได้รับผลกระทบเป็นหลัก โดยจำนวนการให้เงินช่วยเหลือขึ้นกับรายได้และผลกระทบจากการแพร่ระบาด
การลดค่าใช้จ่าย	ประชาชนทั่วไป	ทุกประเทศ	**สูง** (โดยเฉพาะค่าเช่า)	มีการลดค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า	ส่วนใหญ่เน้นการลดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเช่าอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่ของไทยมีเพียงการลดค่าสาธารณูปโภค
เพิ่มการให้เงินชดเชยการว่างงาน	ผู้ว่างงาน	ทุกประเทศ	ปานกลาง	มี	เพิ่มเงินช่วยเหลือกับผู้ว่างงานและขยายเวลาหางานให้นานขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเด็กจบใหม่และกลุ่มว่างงานใหม่
มาตรการเพิ่มการจ้างงานและลดการว่างงาน					
สนับสนุนการหางานใหม่	ประชาชนทั่วไป	ทุกประเทศ	ปานกลาง	มี แต่ไม่เพียงพอ	เพิ่มการจ้างงานภาครัฐ สนับสนุนการจ้างงานใหม่ผ่านบริษัทเอกชน และให้แรงจูงใจให้กับผู้ที่กำลังหางาน
การ Upskill/Reskill	ประชาชนทั่วไป	ทุกประเทศ	ต่ำ	มี แต่ไม่เพียงพอ	ให้เงินช่วยเหลือเพื่อ Training ระยะสั้น

มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ

มาตรการ	เป้าหมาย	ประเทศที่ใช้มาตรการ	ระดับความสำคัญ	ความพร้อมของมาตรการในประเทศไทย	รายละเอียด
การให้เงินช่วยเหลือเพื่อซื้อสิ่งของจำเป็น	กระตุ้นการใช้จ่ายในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบ	ทุกประเทศ	**สูง**	มี แต่ยังไม่ครอบคลุม	เป็นการกระตุ้นการใช้จ่าย โดยมักเน้นที่ธุรกิจที่ได้รับผลกระทบรุนแรง เช่น ร้านอาหาร ท่องเที่ยว ทั้งในรูปแบบของเงินให้เปล่า คูปอง ส่วนลดและการลดหย่อนภาษี
สนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้นวัตกรรมใหม่	กระตุ้นเศรษฐกิจ	ทุกประเทศ	ต่ำ	มี แต่ยังไม่เห็นเป็นรูปธรรม	เน้นเพิ่มแรงจูงใจในการลงทุนใหม่ สร้างการเติบโตในระยะยาว
เร่งการใช้จ่ายภาครัฐ	กระตุ้นเศรษฐกิจ	ทุกประเทศ	ต่ำ	มี	เร่งการใช้จ่ายภาครัฐ เพื่อให้เงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ
เร่งการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน	กระตุ้นเศรษฐกิจ	ทุกประเทศ	ต่ำ	มี	เร่งการใช้จ่ายภาครัฐ เพื่อให้เงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ

ความเร่งด่วนของมาตรการ

มาตรการ	เป้าหมายของมาตรการ	ระดับความสำคัญ	ความพร้อมของมาตรการในประเทศไทย	ความเร่งด่วน
เงินให้สำหรับผู้ที่ติดเชื้อหรือผู้ที่ต้องกักตัว	ควบคุมการแพร่ระบาด			เร่งด่วน
มาตรการรักษาระดับการจ้างงาน (Job retention program)	ช่วยเหลือภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ			เร่งด่วน
ให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคธุรกิจ	ช่วยเหลือภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ			เร่งด่วน
ให้เงินเพื่อสนับสนุนค่าจ้าง[1/]	ช่วยเหลือภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ			ระยะถัดมา
มาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคครัวเรือน	ช่วยเหลือภาคครัวเรือนและการจ้างงาน			ระยะถัดมา
มาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคธุรกิจ	ช่วยเหลือภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ			ระยะถัดมา
ให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคครัวเรือน	ช่วยเหลือภาคครัวเรือนและการจ้างงาน			ระยะถัดมา
เพิ่มค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ รักษา และการเข้าถึงรพ.	ควบคุมการแพร่ระบาด			ระยะถัดมา
เพิ่มค่าใช้จ่ายด้านวัคซีน	ควบคุมการแพร่ระบาด			ระยะถัดมา
การให้เงินกู้สำหรับภาคธุรกิจ	ช่วยเหลือภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ			ระยะถัดมา
เพิ่ม Loan guarantee เพื่อเพิ่มการปล่อยเงินกู้	ช่วยเหลือภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ			ระยะถัดมา
มาตรการช่วยเหลือหากธุรกิจต้องการออกจากกิจการ	ช่วยเหลือภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ			ระยะถัดมา*
การให้เงินช่วยเหลือสิ่งของจำเป็น	กระตุ้นเศรษฐกิจ			สนับสนุน
การยกเว้นหรือเลื่อนการจัดเก็บภาษี	ช่วยเหลือภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ			สนับสนุน
สนับสนุนการหางานใหม่	ช่วยเหลือภาคครัวเรือนและการจ้างงาน			สนับสนุน
การประกันสินเชื่อทางการค้า	ช่วยเหลือภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ			สนับสนุน
การเข้าซื้อสินทรัพย์ (Asset purchase program)	ช่วยเหลือภาคธุรกิจและผู้ประกอบการ			สนับสนุน
การยกเว้นหรือเลื่อนการจัดเก็บภาษี	ช่วยเหลือภาคครัวเรือนและการจ้างงาน			สนับสนุน
เพิ่มการให้เงินชดเชยการว่างงาน	ช่วยเหลือภาคครัวเรือนและการจ้างงาน			สนับสนุน
การ Upskill/Reskill	ช่วยเหลือภาคครัวเรือนและการจ้างงาน			สนับสนุน*
สนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้นวัตกรรมใหม่	กระตุ้นเศรษฐกิจ			สนับสนุน*
เร่งการใช้จ่ายภาครัฐ	กระตุ้นเศรษฐกิจ			สนับสนุน*
เร่งการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน	กระตุ้นเศรษฐกิจ			สนับสนุน*

หมายเหตุ 1/ มาตรการให้เงินเพื่อสนับสนุนค่าจ้างมีลักษณะคล้ายกับมาตรการรักษาระดับการจ้างงาน

มาตรการเยียวยาภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน
ที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19

มาตรการให้เงินช่วยเหลือในการกักตัว

ระดับความสำคัญ ความพร้อมของมาตรการในประเทศไทย

วัตถุประสงค์

- เพื่อทำให้คนกักตัวมากขึ้น ซึ่งจะช่วยลดการแพร่ระบาดของโควิด

เปรียบเทียบมาตรการให้เงินช่วยเหลือในการกักตัวในต่างประเทศ

ประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	การช่วยเหลือ	ระยะเวลา	บทลงโทษ
ออสเตรเลีย	ทุกคนที่ไม่ได้เงินช่วยเหลือจากรัฐทางอื่น	A$450 (52% ของรายได้เฉลี่ย)	ต้องกักตัว 14 วัน	$5,000-10,000 หรือจำคุก
เยอรมัน	ผู้มีงานทำทุกคน	Paid sick leave 100% ของรายได้	สูงสุด 6 สัปดาห์ (หลังจากนั้นได้ 70%)	สูงสุด €25,000
สิงคโปร์	ทุกคน	SGD75 ต่อวัน (50% ของรายได้เฉลี่ย)	ต้องกักตัว 14 วัน	ต้องใส่เครื่องติดตามตัว
เกาหลีใต้	ทุกคน	$350 (30% ของรายได้เฉลี่ย)	ต้องกักตัว 14 วัน	สูงสุด $8,000
ญี่ปุ่น	ผู้มีงานทำทุกคน	Paid sick leave 2 ใน 3 ของรายได้	กักตัว 14 วัน	ไม่มี
อังกฤษ	ผู้มีรายได้น้อย (ผู้มีรายได้ 40% แรก)	£500 (40% ของรายได้เฉลี่ย)	ต้องกักตัว 10-14 วัน	£1,000-10,000

ถอดบทเรียนมาตรการให้เงินช่วยเหลือในการกักตัวในต่างประเทศ

กลุ่มเป้าหมาย

- ประชาชนทุกคน
- แรงงานทุกคน

รูปแบบของมาตรการ

- ให้เงินอุดหนุนแบบครั้งเดียว
- การใช้มาตรการมักใช้ควบคู่กับ (1) การให้ความช่วยเหลือสิ่งของที่จำเป็น (2) การตรวจที่ทั่วถึงและการตรวจตราผู้กักตัวอย่างใกล้ชิด และ (3) บทลงโทษหากมีการฝ่าฝืนการกักตัว
- การช่วยเหลือทางการเงินมีสองรูปแบบ คือ
  - การให้ลาป่วยโดยได้รับเงินค่าจ้าง (ได้เงิน 60-100% ของรายได้)
  - การให้เงินอุดหนุนโดยตรง (ประมาณ 30-50% ของรายได้)

มาตรการให้เงินช่วยเหลือในการกักตัว

แนวมาตรการให้เงินช่วยเหลือในการกักตัวในประเทศไทย

	1. ผู้ป่วยที่กักตัวที่บ้าน (Home isolation)	2. ผู้ที่ต้องกักตัว
กลุ่มเป้าหมาย	● ผู้ป่วยกลุ่มสีเขียวที่กักตัวที่บ้าน	● ผู้ที่ต้องกักตัวทุกคน
แนวนโยบาย	● เงินช่วยเหลือครั้งเดียว ● กักตัวจนกว่าจะหาย ● มีระบบติดตามอาการทุกวัน ● ความช่วยเหลือขึ้นกับสถานะและรายได้	● เงินช่วยเหลือครั้งเดียว ● กักตัว 14 วัน ● มีระบบตรวจสอบการกักตัว ● ความช่วยเหลือขึ้นกับสถานะและรายได้
วงเงินงบประมาณ	● จำนวนผู้ป่วยที่ต้องกักตัวที่บ้านประมาณ 1.0-1.5 ล้านคน ● วงเงินรวมทั้งโครงการประมาณ 4 พันล้านบาท	● จำนวนผู้ที่ต้องกักตัวที่บ้านประมาณ 3-4 ล้านคน ● วงเงินรวมทั้งโครงการ 11.5 พันล้านบาท

กลุ่มเป้าหมาย	การลา	การให้เงิน	สิ่งของจำเป็น
รายได้เกิน 9,700 บาทต่อเดือน	ลาป่วยโดยได้รับค่าจ้าง 100%	-	✓
รายได้ต่ำกว่า 9,700 บาทต่อเดือน	ลาป่วยโดยได้รับค่าจ้าง 100%	1,500	✓
ผู้ประกอบอาชีพอิสระและผู้ว่างงาน	-	2,500[1/]	✓

- บทลงโทษหากไม่กักตัว 50,000-100,000 บาท
- รัฐสนับสนุนค่าจ้าง 2,000 บาทให้ผู้ประกอบการในช่วงที่ลูกจ้างมีการกักตัว

กลุ่มเป้าหมาย	การลา	การให้เงิน	สิ่งของจำเป็น
รายได้เกิน 9,700 บาทต่อเดือน	ถือเป็นลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างเต็มหากทำงานได้ หรือ 2/3 หากไม่สามารถทำงานได้	-	✓
รายได้ต่ำกว่า 9,700 บาทต่อเดือน	ถือเป็นลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างเต็มหากทำงานได้ หรือ 2/3 หากไม่สามารถทำงานได้	1,500	✓
ผู้ประกอบอาชีพอิสระและผู้ว่างงาน	-	2,500	✓

- บทลงโทษหากไม่กักตัว 50,000-100,000 บาท
- รัฐสนับสนุนค่าจ้าง 2,000 บาทให้ผู้ประกอบการในช่วงที่ลูกจ้างมีการกักตัว

วงเงินรวมทั้งโครงการ 1.6 หมื่นล้านบาท เพื่อควบคุมการระบาดของโควิด-19 จนถึงสิ้นปี 2564

หมายเหตุ 1/ ประมาณ 50% ของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนไทยต่อประชากร

มาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคธุรกิจ

ระดับความสำคัญ ความพร้อมของมาตรการในประเทศไทย

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้ภาคธุรกิจยังคงมีสภาพคล่องท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาด
- เพื่อป้องกันการเลิกกิจการของภาคธุรกิจ

เปรียบเทียบมาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคธุรกิจในต่างประเทศ

ประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	นโยบาย	ระยะเวลา
อังกฤษ	ธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง (SMEs) ในธุรกิจค้าปลีกและการท่องเที่ยว	ธุรกิจในกลุ่มค้าปลีกและท่องเที่ยวจะได้รับเงินอุดหนุน โดยมีเงื่อนไขคือ ● ธุรกิจที่มีมูลค่าไม่เกิน 15,000 ปอนด์จะได้รับเงิน 10,000 ปอนด์ ● ธุรกิจที่มีมูลค่า 15,000-51,000 ปอนด์จะได้รับเงิน 25,000 ปอนด์	1 ครั้ง (มีนาคม 2563)
ญี่ปุ่น	ธุรกิจทั่วไปและให้ความช่วยเหลือพิเศษสำหรับกลุ่มธุรกิจรายย่อยและธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง (SMEs)	รัฐบาลให้เงินอุดหนุนแบบครั้งเดียวกับธุรกิจที่ได้รับผลกระทบ รวมมูลค่า 2.3 ล้านล้านเยน หากธุรกิจมีรายได้ลดลงมากกว่า 50% เมื่อเทียบกับระดับรายได้ในปีก่อนการระบาด ● ธุรกิจรายย่อย (micro) และ SMEs จะได้รับเงินอุดหนุนบริษัทละ 2 ล้านเยน ● เจ้าของธุรกิจส่วนตัวจะได้รับเงินอุดหนุนรายละ 1 ล้านเยน	1 ครั้ง (เมษายน 2563)
		● ให้เงินอุดหนุนค่าเช่าสำหรับกลุ่มธุรกิจรายเล็ก (small business) บริษัทละ 1 ล้านเยน	6 เดือน (มิ.ย.-ธ.ค. 2563)
ฮ่องกง	ธุรกิจที่ได้รับผลกระทบอย่างหนัก เช่น ท่องเที่ยว การบิน ก่อสร้าง การศึกษา	● จัดสรรงบประมาณรวม HKD2.1 หมื่นล้าน เพื่อให้เงินอุดหนุนแบบครั้งเดียวต่อ 16 ภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบ	1 ครั้ง

ถอดบทเรียนมาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคธุรกิจในต่างประเทศ

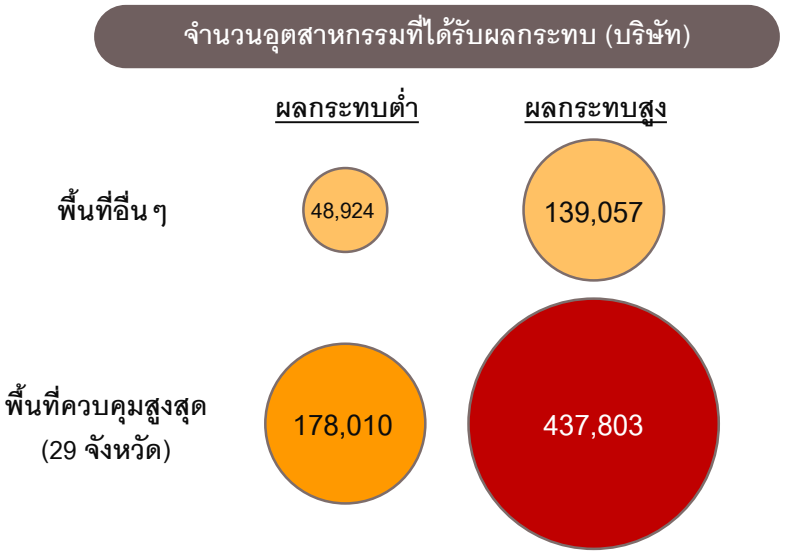
กลุ่มเป้าหมาย

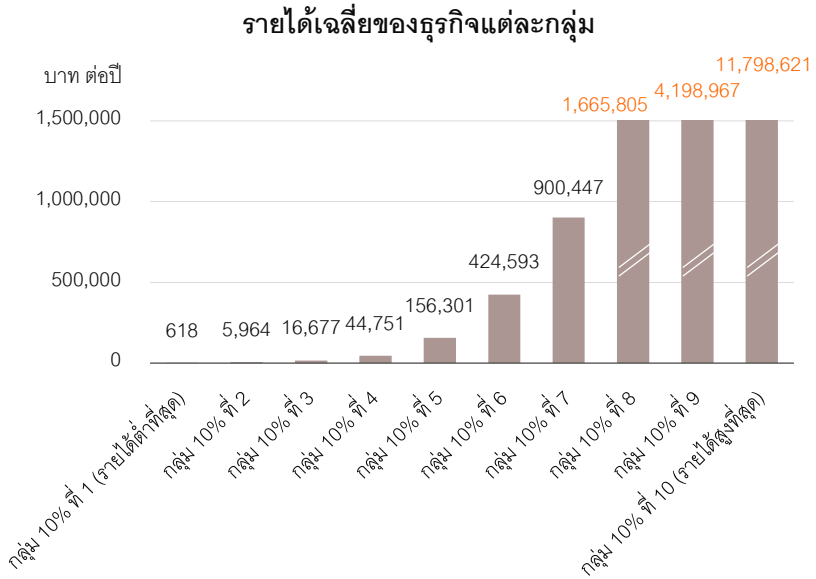
- ธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบอย่างหนักจากการแพร่ระบาดและมาตรการควบคุมการระบาด
- ธุรกิจที่มีขนาดเล็กและมีความเปราะบาง

รูปแบบของมาตรการ

- ให้เงินอุดหนุนแบบครั้งเดียว
- ให้ความช่วยเหลืออย่างน้อย 50% ของรายได้ธุรกิจก่อนการระบาด
- จำนวนเงินช่วยเหลือขึ้นกับผลกระทบและรายได้ของธุรกิจก่อนการระบาด

มาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคธุรกิจ

ผลกระทบต่อธุรกิจขึ้นกับ 2 ปัจจัย คือ

- **ธุรกิจที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ควบคุมสูงสุด 29 จังหวัด** ซึ่งธุรกิจที่อยู่ในพื้นที่ควบคุมสูงสุดมีทั้งสิ้น 615,813 ราย คิดเป็น 76.6% ของจำนวนธุรกิจทั้งหมด มีรายได้กว่า 93%ของรายได้ธุรกิจทั้งหมด
- **อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูง**[1/] จากข้อมูลกรมพัฒนาธุรกิจการค้า พบว่า มีธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรมเหล่านี้ทั้งสิ้นจำนวน 576,860 ราย คิดเป็น 72% ของจำนวนธุรกิจทั้งหมด มีรายได้รวม 60% ของรายได้รวมของธุรกิจทั้งหมด

ธุรกิจที่อยู่ในพื้นที่ควบคุมสูงสุดและอยู่ในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงมีทั้งหมด 437,803 ราย คิดเป็น 54.5% ของจำนวนธุรกิจทั้งหมด

การแบ่งขนาดของธุรกิจตามรายได้ พบว่า

- รายได้รวมของธุรกิจไทยเท่ากับ 24.3 ล้านล้านบาทต่อปี จากจำนวนธุรกิจ 803,794 ราย
- 30% ของผู้ประกอบการมีรายได้ต่ำกว่า 25,000 บาทต่อปี และประมาณ 50% ของผู้ประกอบการมีรายได้ต่ำกว่า 300,000 บาทต่อปี (เป็นสองกลุ่มที่ได้รับการยกเว้นการเก็บภาษีนิติบุคคล)
- กลุ่มผู้ประกอบการที่มีรายได้สูงสุด 20% มีรายได้รวมถึง 75.8% ของรายได้ธุรกิจรวมทั้งหมด

1/ 9 กลุ่มกิจการที่ได้รับผลกระทบ ใน 9 ประเภทกิจการ ได้แก่ กิจการก่อสร้าง กิจการที่พักแรมบริการด้านอาหาร กิจกรรมศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า สาขาขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ สาขากิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน สาขากิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมทางวิชาการ สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร

มาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคธุรกิจ

แนวมาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคธุรกิจในประเทศไทย

	1. ธุรกิจในพื้นที่ควบคุมสูงสุด	2. ธุรกิจอื่นๆ ในพื้นที่ควบคุมสูงสุด	3. ธุรกิจนอกพื้นที่ควบคุมสูงสุด
กลุ่มเป้าหมาย	• ธุรกิจขนาดเล็กและกลางใน 9 อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูง[1/] และในพื้นที่ควบคุมสูงสุด 29 จังหวัด	• ธุรกิจขนาดเล็กและกลางอื่นๆ ในพื้นที่ควบคุมสูงสุด 29 จังหวัด	• ธุรกิจขนาดเล็กและกลางอื่นๆ นอกพื้นที่ควบคุมสูงสุด 29 จังหวัด ที่สูญเสียรายได้เกิน 50% ของรายได้ปี 2562
แนวนโยบาย	• เงินช่วยเหลือครั้งเดียว	• เงินช่วยเหลือครั้งเดียว	• เงินช่วยเหลือครั้งเดียว
วงเงินงบประมาณ	• จำนวนธุรกิจที่เข้าเกณฑ์ 259,905 ราย จากทั้งหมด 437,803 ราย • วงเงินรวมทั้งโครงการ 13.7 พันล้านบาท	• จำนวนธุรกิจที่เข้าเกณฑ์ 113,299 ราย จากทั้งหมด178,010 ราย • วงเงินรวมทั้งโครงการ 3.1 พันล้านบาท	• จำนวนธุรกิจที่เข้าเกณฑ์110,521 รายได้จากทั้งหมด 187,981 ราย • วงเงินรวมทั้งโครงการ 3.0 พันล้านบาท

1. ธุรกิจในพื้นที่ควบคุมสูงสุด

รายได้ต่อปี	เงินช่วยเหลือ	% ต่อรายได้เฉลี่ย
0-25,000	15,000	100%
25,000-300,000	48,000	50%
300,000-1.5ล้าน	96,000	20%

2. ธุรกิจอื่นๆ ในพื้นที่ควบคุมสูงสุด

รายได้ต่อปี	เงินช่วยเหลือ	% ต่อรายได้เฉลี่ย
0-25,000	9,000	90%
25,000-300,000	24,000	25%
300,000-1.5ล้าน	48,000	10%

3. ธุรกิจนอกพื้นที่ควบคุมสูงสุด

รายได้ต่อปี	เงินช่วยเหลือ	% ต่อรายได้เฉลี่ย
0-25,000	9,000	90%
25,000-300,000	24,000	25%
300,000-1.5ล้าน	48,000	10%

วงเงินรวมทั้งโครงการ 2.0 หมื่นล้านบาท ซึ่งจะช่วยลดปัญหาสภาพคล่องของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางในระยะเวลา 6 เดือน

1/ 9 กลุ่มกิจการที่ได้รับผลกระทบ ใน 9 ประเภทกิจการ ได้แก่ กิจการก่อสร้าง กิจการที่พักแรมบริการด้านอาหาร กิจกรรมศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า สาขาขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ สาขากิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน สาขากิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมทางวิชาการ สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร

มาตรการรักษาระดับการจ้างงาน

ระดับความสำคัญ ความพร้อมของมาตรการในประเทศไทย

วัตถุประสงค์

- เพื่อลดความเสี่ยงของพนักงานที่อาจถูกเลิกจ้างและรักษาระดับการว่างงานไม่ให้ปรับเพิ่มขึ้น
- เพื่อให้ลูกจ้างยังมีรายได้ในระหว่างที่โดนลดจำนวนชั่วโมงการทำงานและยังคงมีงานทำหลังจากการแพร่ระบาดและการล็อกดาวน์สิ้นสุดลง
- เพื่อลดภาระของบริษัทในการรักษาการจ้างงานโดยที่ไม่มีต้นทุนเพิ่ม

เปรียบเทียบมาตรการรักษาระดับการจ้างงานในต่างประเทศ

ประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	นโยบาย	ระยะเวลา
เยอรมัน	แรงงานทุกคนที่โดนลดชั่วโมงการทำงาน	● จ่ายเงินค่าจ้างตามชั่วโมงการทำงานจริงและจ่ายเงินชดเชยราว 60%-87% ของรายได้ที่สูญเสียไปในช่วงที่มีการระบาด โดยแรงงานที่มีบุตรและแรงงานที่โดนลดชั่วโมงการทำงานเป็นระยะเวลานานได้รับความช่วยเหลือมากที่สุด[1/]	18 เดือน
อิตาลี	แรงงานทุกคนที่โดนลดชั่วโมงการทำงาน	● สนับสนุนค่าจ้างให้อยู่ที่ 80% ของค่าจ้างเดิม โดยจำกัดวงเงินสำหรับผู้มีรายได้ไม่เกิน EUR2,159 ต่อเดือน จะได้รับเงินชดเชยไม่เกิน EUR 998 ต่อเดือน และสำหรับผู้ที่มีรายได้มากกว่าEUR2,159ต่อเดือน จะได้รับเงินชดเชยไม่เกิน EUR 1,199 ต่อเดือน	18 เดือน
อังกฤษ	แรงงานทุกคนที่โดนลดชั่วโมงการทำงาน	● อุดหนุนเงินค่าจ้าง 2 ใน 3 ของรายได้ จำกัดไม่เกินรายละ 2,187 ปอนด์ต่อเดือน และให้บริษัทยอยจ่ายเงินสมทบจนพนักงานมีรายได้ 80% ของรายได้เดิม	18 เดือน
	กลุ่มเด็กจบใหม่อายุ 16-24 ปี	● สนับสนุนค่าจ้างขั้นต่ำ 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เฉลี่ยชั่วโมงละ 7 ปอนด์ตามค่าแรงขั้นต่ำ	6 เดือน
ญี่ปุ่น	แรงงานทุกคน แยกตามขนาดบริษัท	● สนับสนุนเงินค่าจ้างสำหรับจำนวนชั่วโมงที่โดนลดการทำงาน 100% สำหรับ SMEs และ 80% สำหรับบริษัทใหญ่ มูลค่าราว 8,330-15,000 เยนต่อวัน	มากกว่า 15 เดือน
	ผู้ทำงานส่วนตัว (self-employed)	● ให้เงินช่วยเหลือ 4,100 เยนต่อวัน (คิดเป็นสัดส่วน 20% ของรายได้)	

หมายเหตุ 1/ แรงงานที่ไม่มีบุตรได้รับสัดส่วนการชดเชยค่าจ้าง 60% ของรายได้เดิม และแรงงานที่มีบุตรได้รับสัดส่วนการชดเชยค่าจ้าง 70% (แรงงานที่ถูกลดชั่วโมงการทำงานมากกว่า 4-6 เดือนได้รับการชดเชย 77%และ 80-87% หากถูกลดชั่วโมงการทำงานมากกว่า 7 เดือน)

มาตรการรักษาระดับการจ้างงาน

ถอดบทเรียนมาตรการรักษาระดับการจ้างงานในต่างประเทศ

กลุ่มเป้าหมาย
- แรงงานทุกคนที่ถูกลดชั่วโมงการทำงาน
- ความช่วยเหลือแตกต่างกันตามกลุ่มของแรงงาน โดยแรงงานที่มีบุตรและโดนลดชั่วโมงการทำงานเป็นระยะเวลานานจะได้รับความช่วยเหลือในสัดส่วนที่มากกว่า
- ธุรกิจ SMEs จะได้รับความช่วยเหลือมากกว่าธุรกิจขนาดใหญ่

รูปแบบของมาตรการ
- รัฐจ่ายเงินอุดหนุนค่าจ้างแรงงานโดยมีเงื่อนไขว่า นายจ้างจะต้องไม่มีการปลดแรงงานหรือเลิกจ้าง
- เป็นการร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยรัฐจะอุดหนุนค่าจ้างในส่วนราว 50-70% แตกต่างกันตามกลุ่มประเทศและให้ภาคเอกชนสมทบในส่วนที่เหลือเพื่อให้แรงงานยังมีรายได้ราวร้อยละ 70-90% ของรายได้เดิม
- ระยะเวลาการทำมาตรการเฉลี่ยอยู่ที่ 6-18 เดือน

แนวมาตรการรักษาระดับการจ้างงานในประเทศไทย

	1. รักษาระดับการจ้างงานของแรงงานทั่วไป	2. ให้ความช่วยเหลือการจ้างงานของกลุ่มเด็กจบใหม่
กลุ่มเป้าหมาย	• แรงงานในระบบที่มีรายได้ปานกลางถึงต่ำ	• กลุ่มคนจบใหม่ อายุระหว่าง 15-24 ปี ซึ่งไม่เคยมีประสบการณ์การทำงานมาก่อน
แนวนโยบาย	• จ่ายเงินอุดหนุนค่าจ้างแรงงานผ่านนายจ้าง ภายใต้เงื่อนไขว่านายจ้างจะต้องรักษาระดับการจ้างงานไว้และไม่มีการเลิกจ้าง • จ่ายเงินอุดหนุนค่าจ้างให้กับแรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 13,000 บาท[1/] เป็นจำนวนเงิน 5,000 บาทต่อคนต่อเดือนเป็นระยะเวลา 6 เดือน	• สนับสนุนค่าจ้าง 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (อย่างน้อย 40 บาทต่อชั่วโมงตามค่าแรงขั้นต่ำ) • ระยะเวลา 6 เดือน
วงเงินงบประมาณ	• กลุ่มแรงงานในระบบที่มีรายได้ต่ำกว่า 13,000 บาทต่อเดือน จำนวน 9.5 ล้านราย รายละ 5,000 บาท • **คิดเป็นวงเงิน 2.85 แสนล้านบาทในระยะเวลา 6 เดือน**[2/]	• ประชากรอายุ 15-24 ปีที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทำงานมาก่อน คิดเป็นจำนวน 188,000 ราย รายละ 1,000 บาทต่อสัปดาห์ คิดเป็นวงเงิน 4.5 **พันล้านบาทในระยะเวลา 6 เดือน**

รายได้ (บาทต่อเดือน)	เงินช่วยเหลือ	% ต่อรายได้เฉลี่ย
0-8,100	5,000	78%
8,101-9,700	5,000	57%
9,701-13,000	5,000	45%

หมายเหตุ 1/ กลุ่มควินไทล์ที่ 1 มีรายได้ต่ำกว่า 8,100 บาทต่อเดือน (รายได้เฉลี่ย 6,400 บาทต่อเดือน) กลุ่มควินไทล์ที่ 2 มีรายได้ระหว่าง 8,101-9,700 บาทต่อเดือน (รายได้เฉลี่ย 8,750 บาทต่อเดือน)
กลุ่มควินไทล์ที่ 3 มีรายได้ระหว่าง 9,701-13,000 บาทต่อเดือน (รายได้เฉลี่ย 11,000 บาทต่อเดือน) กลุ่มควินไทล์ที่ 4 มีรายได้ระหว่าง 13,001-19,000 บาทต่อเดือน (รายได้เฉลี่ย 15,300 บาทต่อเดือน)
กลุ่มควินไทล์ที่ 5 มีรายได้มากกว่า 19,001 บาทต่อเดือน (รายได้เฉลี่ย 30,500 บาทต่อเดือน)
2/ กรณีจ่ายเงินอุดหนุนค่าจ้างให้กับแรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า 13,000 บาท เป็นจำนวนเงิน 3,000 บาทต่อคนต่อเดือนเป็นระยะเวลา 6 เดือน (ซึ่งคิดเป็นสัดส่วน 27-47% ของรายได้ จะใช้วงเงินงบประมาณทั้งหมด 1.71 แสนล้านบาท

มาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคครัวเรือน

ระดับความสำคัญ ความพร้อมของมาตรการในประเทศไทย

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้ครัวเรือนยังคงมีสภาพคล่องท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาด
- เพื่อรักษาระดับกำลังซื้อและการบริโภค

เปรียบเทียบมาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคครัวเรือนในต่างประเทศ

ประเทศ	กลุ่มเป้าหมาย	นโยบาย	ระยะเวลา
สหรัฐอเมริกา	พลเมืองอเมริกันทุกคน ยกเว้นกลุ่มที่มีรายได้สูง (บุคคลที่มีรายได้ต่ำกว่า USD 75,000 ต่อปีและเด็กที่มีอายุ ต่ำกว่า 17 ปี)[1/]	• จ่ายเงินโดยตรง USD 1,200 ต่อคน (คิดเป็นสัดส่วน 30% ของรายได้ต่อเดือน) หรือ USD 2,400 สำหรับคู่สมรสและได้รับเพิ่มตามจำนวนบุตรอีก USD 500 ต่อบุตรหนึ่งคน	1 ครั้ง (มีนาคม 2563)
		• จ่ายเงินโดยตรง USD 600 ต่อคน (คิดเป็นสัดส่วน 15% ของรายได้ต่อเดือน) หรือ USD 1,200 สำหรับคู่สมรส และได้รับเพิ่มตามจำนวนบุตรอีก USD 600 ต่อบุตรหนึ่งคน	1 ครั้ง (มกราคม 2564)
		• จ่ายเงินโดยตรง USD 1,400 ต่อคน (คิดเป็นสัดส่วน 35% ของรายได้ต่อเดือน) หรือ USD 2,800 สำหรับคู่สมรส	1 ครั้ง (มีนาคม 2564)
ญี่ปุ่น	พลเมืองญี่ปุ่นทุกคน	• จ่ายเงินโดยตรงให้กับพลเมืองชาวญี่ปุ่นราว 120 ล้านคน คนละ 100,000 เยน (คิดเป็นสัดส่วน 30% ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน)	1 ครั้ง (เมษายน 2563)
สิงคโปร์	ชาวสิงคโปร์ที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไปในปี 2563	• จ่ายเงินโดยตรงให้กับชาวสิงคโปร์เป็นเงิน SGD 600-1,200 แตกต่างกันตามรายได้ โดยผู้มีรายได้น้อยกว่าจะได้รับเงินช่วยเหลือมากกว่า (คิดเป็นสัดส่วน 10%-60% ของรายได้ต่อเดือน)	1 ครั้ง (เมษายน-มิถุนายน 2563)

ถอดบทเรียนมาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคครัวเรือนในต่างประเทศ

กลุ่มเป้าหมาย

พลเมืองทุกคนของประเทศ

รูปแบบมาตรการ

- เป็นการให้เงินอุดหนุนก้อนเดียว แต่อาจออกนโยบายหลายครั้ง
- เงินอุดหนุนที่ได้รับมีทั้งเท่าเทียมกันหรือแตกต่างกันตามรายได้ของประชากร โดยประชากรที่มีรายได้น้อยกว่าจะได้รับเงินช่วยเหลือโดยตรงที่มากกว่า
- ใช้ข้อมูลฐานภาษีในการตรวจสอบบุคคลที่ได้รับสิทธิและทำการโอนเงินเข้าบัญชีโดยตรงหรือผ่านเช็คเงินสด

หมายเหตุ 1/ รัฐบาลสหรัฐให้เงินช่วยเหลือพลเมืองทุกคนยกเว้นกลุ่มควินไทล์ที่ 5 (ผู้มีรายได้สูง 20% บน ซึ่งมีรายได้มากกว่า USD 75,000 ต่อปี)

มาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคครัวเรือน

แนวมาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงสำหรับภาคครัวเรือนในประเทศไทย

	1. กลุ่มเปราะบาง	2. แรงงานนอกระบบ
กลุ่มเป้าหมาย	• **กลุ่มเปราะบาง จำนวนทั้งสิ้น 6.7 ล้านคน ประกอบด้วย** □ ผู้สูงอายุ 4.0 ล้านคน □ ผู้พิการ 1.3 ล้านคน □ เด็ก 1.4 ล้านคน	• **แรงงานนอกระบบที่อยู่ใน 29 จังหวัดและ 9 อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูง** [1/]
แนวนโยบาย	• ให้เงินช่วยเหลือเพิ่มเติมผ่านโครงการ “เพิ่มกำลังซื้อให้ประชาชน” จาก 200 บาทต่อคนต่อเดือน เป็น 1,000 บาทต่อคนต่อเดือน [2/] • ระยะเวลา 6 เดือน	• ให้เงินช่วยเหลือ 5,000 บาทต่อคน เป็นระยะเวลา 2 เดือนแรก[3/]และให้เงินช่วยเหลือ 3,500 บาทต่อเดือน เป็นระยะเวลาอีก 4 เดือน • รวมระยะเวลา 6 เดือน รับเงินช่วยเหลือทั้งสิ้น 24,000 บาทต่อคน[4/]
วงเงินงบประมาณ	• ประชากรในกลุ่มนี้ทั้งหมด 6.7 ล้านคน • **คิดเป็นวงเงินเพิ่มเติม 3.2 หมื่นล้านบาทในระยะเวลา 6 เดือน**	• แรงงานนอกระบบที่อยู่ใน 29 จังหวัดและ 9 อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูง จำนวน 4.2 ล้านคน • **คิดเป็นวงเงิน 1 แสนล้านบาท**

หมายเหตุ

1/ เนื่องจากข้อมูลรายได้ของแรงงานนอกระบบมีจำกัดจึงจำเป็นต้องแบ่งกลุ่มผู้ที่จะได้รับความช่วยเหลือจากผลกระทบของมาตรการล็อกดาวน์ โดย 9 กลุ่มกิจการที่ได้รับผลกระทบ ได้แก่ กิจการก่อสร้าง กิจการที่พักแรมบริการด้านอาหาร กิจกรรมศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า สาขาขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ สาขากิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน สาขากิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมทางวิชาการ สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร

2/ มูลค่าเงินช่วยเหลือ 1,000 บาทเท่ากับ 80% มูลค่าเงินช่วยเหลือที่กลุ่มเปราะบางได้รับจากบุคคลอื่น

3/ ให้เงินช่วยเหลือตามมติครม. เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2564 คือเพิ่มเงินเยียวยา 5,000 บาทจาก 1 เดือนเป็น 2 เดือน แต่ปรับเพิ่มจำนวนจังหวัดที่ได้รับเงินเยียวยาจาก 13 จังหวัดเป็น 29 จังหวัด

4/ มูลค่าเงินช่วยเหลือที่ได้รับ คิดเป็น 80% ของเงินช่วยเหลือแรงงานในระบบผ่านมาตรการรักษาระดับการจ้างงาน

มาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคครัวเรือน

ระดับความสำคัญ ความพร้อมของมาตรการในประเทศไทย

วัตถุประสงค์

- เพื่อบรรเทาผลกระทบต่อครัวเรือนและช่วยป้องกันการแพร่ระบาด

เปรียบเทียบมาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคครัวเรือนในต่างประเทศ

ประเทศ	ด้านภาษี	ด้านอุปกรณ์การแพทย์	ค่าที่อยู่อาศัย	อื่นๆ
อังกฤษ	ลดภาษีมูลค่าเพิ่ม 15%, เลื่อนการจ่ายภาษีบุคคลธรรมดาและคืนภาษีบุคคลธรรมดา	✓	ยกเว้นการผ่อนชำระสินเชื่อที่อยู่อาศัย 3 เดือน และให้เงินสนับสนุนผู้เช่าที่อยู่อาศัย	ให้คูปองส่วนลดสำหรับรับประทานอาหารนอกบ้าน
อิตาลี	ลดและเลื่อนการจ่ายภาษีบุคคลธรรมดา, เพิ่มเกณฑ์ขั้นต่ำของการเสียภาษี	✓	เลื่อนการจ่ายค่าเช่าที่อยู่อาศัย	ให้เงินอุดหนุนการศึกษา, เลื่อนเก็บค่าสาธารณูปโภค
เยอรมัน	ลดภาษีมูลค่าเพิ่ม 3%	✓	-	-
เกาหลีใต้	ลดภาษีที่ดินและภาษีรถยนต์	✓	-	ให้คูปองสำหรับซื้อของในร้านค้า
ไต้หวัน	-	✓	-	ให้คูปองสำหรับซื้อของในร้านค้า, ให้เงินอุดหนุนการศึกษา
สิงคโปร์	งดค่าธรรมเนียมที่ต้องจ่ายรัฐทั้งหมด 1 ปี และเพิ่มเกณฑ์ขั้นต่ำของการเสียภาษี	✓	ให้เงินอุดหนุนที่อยู่อาศัย	ยกเว้นการเก็บค่าสาธารณูปโภค, ให้คูปองสำหรับซื้อของในร้านค้า
ไทย	เลื่อนการจ่ายภาษีบุคคลธรรมดา	✗	ขอยกเว้นการผ่อนชำระสินเชื่อที่อยู่อาศัย	ลดค่าสาธารณูปโภค, โครงการคนละครึ่ง, และให้เงินอุดหนุนการศึกษา

ถอดบทเรียนมาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคครัวเรือนในต่างประเทศ

กลุ่มเป้าหมาย

- เน้นครอบคลุมประชากรให้ได้มากที่สุด

รูปแบบของมาตรการ

- เป็นมาตรการเสริมมาตรการรักษาระดับการจ้างงานและรับค่าจ้าง
- แบ่งการช่วยเหลือเป็น 4 ด้าน คือ
  - ภาษี: เน้นการลดและเลื่อนการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม เช่น ภาษีรายได้บุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ค่าภาษีธุรกิจ และค่าปรับ
  - อุปกรณ์การควบคุมโรค: จัดหาหรือจัดสรรเงินอุดหนุนค่าอุปกรณ์ทางการแพทย์ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์ตรวจโควิด อุปกรณ์ป้องกัน
  - ที่อยู่อาศัย: เลื่อนการจ่ายค่าเช่า ผ่อนผันการชำระสินเชื่อและดอกเบี้ยที่อยู่อาศัย และให้เงินอุดหนุนค่าเช่าบ้านโดยตรง
  - ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ได้แก่ การบริโภค การศึกษา: ยกเว้นเก็บหรือลดค่าสาธารณูปโภค, ให้คูปองสำหรับซื้อของในร้านค้าและร้านอาหารและให้เงินอุดหนุนการศึกษา

มาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคครัวเรือน

แนวมาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคครัวเรือนในประเทศไทย

	ด้านภาษี	อุปกรณ์การแพทย์	ด้านที่อยู่อาศัย	อื่น ๆ
กลุ่มเป้าหมาย	• **ผู้มีรายได้สุทธิเกิน 150,000 บาทต่อปี**	• **ทุกคน** โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงที่จะติดโรค	• **ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 0 – 9,700 บาทต่อเดือน**	• **ประชากรทุกคน**
แนวนโยบาย	• ลดอัตราการเก็บภาษีรายได้ช่วง 150,000 - 300,000 บาทต่อปีจาก 5% เป็น 2.5% • โครงการลดหย่อนภาษี	• จัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดหาอุปกรณ์ป้องกันโรคและอุปกรณ์การตรวจโควิด	• ให้เงินช่วยเหลือ 500 บาทต่อคนต่อเดือน[1/] ในการลดภาระดอกเบี้ยที่อยู่อาศัยหรือค่าเช่าที่อยู่อาศัย • ระยะเวลา 6 เดือน	• ลดค่าสาธารณูปโภค 200 บาทต่อเดือนใน 6 เดือนข้างหน้า • ให้เงินอุดหนุนด้านการศึกษา 2,000 บาทต่อราย
วงเงินงบประมาณ	• ประชากรในกลุ่มนี้ทั้งหมด 3.5 ล้านคน คนละประมาณ 3,750 บาท • **คิดเป็นวงเงินประมาณ 1.3 หมื่นล้านบาท**	• 1,000 บาทต่อคน • **คิดเป็นวงเงิน 7 หมื่นล้านบาท**	• **จำนวน 25 ล้านคน** • **คิดเป็นวงเงิน 7.5 หมื่นล้านบาท**	• **จำนวน 21 ล้านครัวเรือน** • **คิดเป็นวงเงิน 4.5 หมื่นล้าน**

มาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคครัวเรือนใช้วงเงินรวมทั้งหมดประมาณ 2 แสนล้านบาท

หมายเหตุ 1/ ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัยเฉลี่ยของกลุ่มผู้มีรายได้น้อย

มาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคธุรกิจ

ระดับความสำคัญ ความพร้อมของมาตรการในประเทศไทย

วัตถุประสงค์

- เพื่อบรรเทาผลกระทบต่อภาคธุรกิจ

เปรียบเทียบมาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคธุรกิจในต่างประเทศ

ประเทศ	ต้นทุนด้านแรงงาน	ต้นทุนด้านค่าเช่า	ต้นทุนค่าธรรมเนียมและภาษี	อื่น ๆ
สหรัฐฯ	ผ่านมาตรการรักษาระดับการจ้างงาน	ผ่อนเกณฑ์การยึดอสังหาริมทรัพย์	เลื่อนการจัดเก็บภาษีรายได้นิติบุคคล	ผ่านมาตรการเพิ่มสภาพคล่อง
เยอรมัน	ผ่านมาตรการรักษาระดับการจ้างงาน	-	เลื่อนการจัดเก็บภาษีรายได้นิติบุคคลและเว้นการเก็บค่าธรรมเนียม	-
อิตาลี	ผ่านมาตรการช่วยจ่ายค่าจ้าง	ได้เงินค่าเช่าคืน 60% ในรูปเครดิตภาษีสำหรับร้านค้าที่ต้องปิดตัวชั่วคราว	เว้นการจ่ายภาษีนิติบุคคล (โดยเฉพาะธุรกิจขนาดเล็ก)	มาตรการสินเชื่อ
อังกฤษ	ผ่านมาตรการรักษาระดับการจ้างงาน	เลื่อนการจ่ายดอกเบี้ยอสังหาริมทรัพย์	ยกเว้นการจ่ายค่าธรรมเนียม 1 ปี เลื่อนการจ่ายภาษีรายได้นิติบุคคลและภาษีมูลค่าเพิ่ม	มาตรการทางสินเชื่อ + ยกเว้นการจ่ายดอกเบี้ย 1 ปี
ญี่ปุ่น	ผ่านมาตรการรักษาระดับการจ้างงาน	เงินอุดหนุนค่าเช่าสำหรับธุรกิจขนาดเล็ก	เลื่อนชำระภาษี	การพักชำระหนี้และดอกเบี้ย
สิงคโปร์	ผ่านมาตรการสนับสนุนการจ้างงาน	ยกเว้นค่าธรรมเนียมค่าเช่าสำหรับร้านค้าและร้านอาหาร ให้เงินอุดหนุนเจ้าของอาคาร	คืนภาษีสิ่งปลูกสร้างและที่ดิน คืนภาษีรายได้นิติบุคคล	โครงการให้เงินกู้ยืมเงินหมุนเวียน
ไทย	ผ่านมาตรการเยียวยา ม.33	ไม่มี	เลื่อนการจัดเก็บภาษี	ขยายระยะเวลาการจ่ายค่าไฟฟ้าผ่านมาตรการให้เงินกู้

ถอดบทเรียนมาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคธุรกิจในต่างประเทศ

กลุ่มเป้าหมาย

- เน้นให้ความช่วยเหลือธุรกิจขนาดเล็ก

รูปแบบของมาตรการ

- การใช้นโยบายลดค่าใช้จ่ายภาคธุรกิจในต่างประเทศเน้นไปที่ 4 ด้าน คือ
  - การช่วยเหลือต้นทุนด้านแรงงานผ่านมาตรการรักษาระดับการจ้างงาน
  - เงินอุดหนุนค่าเช่าและค่าธรรมเนียมสำหรับกิจการขนาดเล็ก
  - ลดหรือละเว้นการเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ
  - การใช้มาตรการเงินกู้เพื่อเสริมสภาพคล่อง ผ่านนโยบายการเงิน

มาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคธุรกิจ

แนวมาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคธุรกิจในประเทศไทย

	ต้นทุนด้านค่าเช่า	ต้นทุนค่าธรรมเนียมและภาษี
กลุ่มเป้าหมาย	• **ธุรกิจขนาดเล็กที่มีรายได้น้อยกว่า 300,000 บาทต่อปี**	• **ธุรกิจทั้งหมด**
แนวนโยบาย	• ให้เครดิตภาษีกับผู้ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ที่ลดค่าเช่ากับผู้ประกอบการขนาดเล็ก (มีรายได้ก่อนการระบาดน้อยกว่า 1.6 ล้านบาท) โดยผู้ให้เช่าสามารถนำส่วนลดค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์มาเป็นส่วนลดหย่อนภาษีได้ 2 เท่า (ลดหย่อนได้ไม่เกิน 50% ของค่าเช่าเดิม) • ระยะเวลา 6 เดือน	• ยกเว้นการจัดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าธุรกิจเฉพาะ • เลื่อนการส่งคืนภาษีมูลค่าเพิ่มกับภาคธุรกิจ แต่ให้เครดิตภาษีสำหรับธุรกิจที่ส่งคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามปกติ • ระยะเวลา 6 เดือน
วงเงินงบประมาณ	• คาดว่ามีผู้ประกอบการรายเล็กเข้าร่วมโครงการ 3 แสนราย ค่าเช่าเฉลี่ยรายละ 8,000 บาท • **คิดเป็นวงเงินประมาณ 2.9 พันล้านบาท**	• **คิดเป็นวงเงินประมาณ 4 หมื่นล้านบาท** (รายได้จากค่าธรรมเนียมและค่าธุรกิจเฉพาะปี 2562 เป็นเงิน 7.7 หมื่นล้านบาท)

มาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคธุรกิจใช้วงเงินรวมทั้งหมดประมาณ 4.3 หมื่นล้านบาท

ผลกระทบจากโควิด-19 และผลได้จากมาตรการเยียวยา

ผลกระทบจากโควิด-19 ต่อภาคธุรกิจและผลได้จากมาตรการเยียวยา

การระบาดของโควิด-19 และมาตรการควบคุมการระบาดส่งผลต่อรายได้ของอุตสาหกรรม ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงด้านสภาพคล่องต่อภาคธุรกิจ โดยจากการประเมินสภาพคล่องรายบริษัท พบว่า **วิกฤตโควิด-19 ทำให้ธุรกิจจำนวน 221,658 รายเผชิญปัญหาสภาพคล่อง (คิดเป็น 27.6% ของธุรกิจทั้งหมด)** โดยในจำนวนนี้เป็นธุรกิจที่อยู่ในพื้นที่ควบคุมสูงสุดและอยู่ในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูงมากถึง 147,610 รายหรือคิดเป็น 18.4% ของจำนวนธุรกิจทั้งหมด **ซึ่งปัญหาสภาพคล่องที่เกิดขึ้นนำไปสู่ความเสี่ยงของการเลิกกิจการ ทำให้แรงงาน 9.3 ล้านคนมีความเสี่ยงที่จะถูกเลิกจ้างหรือลดเงินเดือน วิจัยกรุงศรีมองว่ามาตรการเยียวยาภาคธุรกิจที่สำคัญมี 3 มาตรการ ได้แก่ มาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงต่อภาคธุรกิจ มาตรการรักษาระดับการจ้างงาน และมาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคธุรกิจ ซึ่งทั้ง 3 มาตรการที่เสนอข้างต้นคาดว่าจะสามารถช่วยลดความเสี่ยงต่อภาคธุรกิจที่จะออกจากกิจการใน 6 เดือนข้างหน้าได้มากถึง 169,175 รายและช่วยรักษาการจ้างงานได้ถึง 7.4 ล้านตำแหน่ง**

ผลกระทบของโควิด-19 และผลของมาตรการเยียวยา

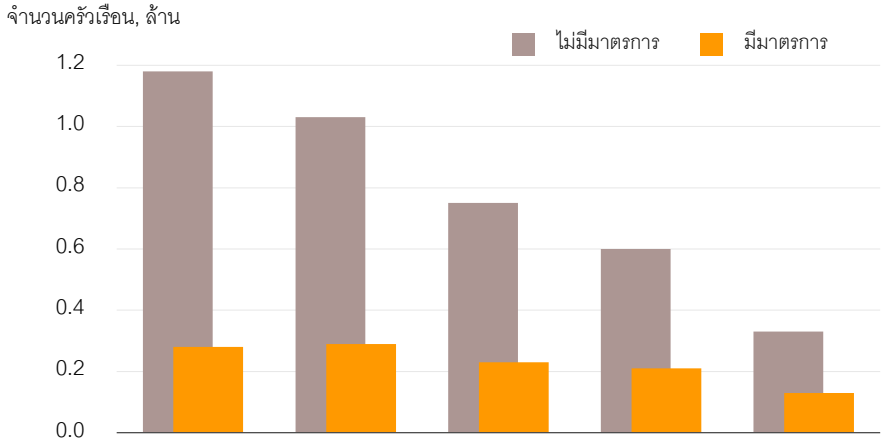
	ผลกระทบของโควิด-19		ผลของมาตรการเยียวยา	
	จำนวนธุรกิจที่ประสบปัญหาสภาพคล่อง	จำนวนแรงงานที่เผชิญความเสี่ยงลดเงินเดือนหรือเลิกจ้าง	จำนวนธุรกิจที่สามารถช่วยได้	จำนวนแรงงานที่สามารถช่วยได้
ธุรกิจในพื้นที่ควบคุมสูงสุด (29 จังหวัด) และอยู่ในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูง	147,610 (18.4%)	3.2 ล้านคน (8.5%)	111,026 (13.8%)	2.4 ล้านคน (6.4%)
ธุรกิจในพื้นที่ควบคุมสูงสุด (29 จังหวัด) แต่ไม่อยู่ในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูง	44,930 (5.6%)	2.5 ล้านคน (6.7%)	34,578 (4.3%)	2.0 ล้านคน (5.3%)
ธุรกิจนอกพื้นที่ควบคุมสูงสุด (29 จังหวัด)	29,118 (3.6%)	3.6 ล้านคน (9.4%)	23,572 (2.9%)	2.9 ล้านคน (7.7%)
	(% ของจำนวนธุรกิจทั้งหมด)	(% ของแรงงานทั้งหมด)		

Source: forecast by Krungsri Research

ผลกระทบจากโควิด-19 ต่อภาคครัวเรือนและผลได้จากมาตรการเยียวยา

ผลกระทบจากภาคธุรกิจทำให้แรงงานประมาณ 9.3 ล้านคนเผชิญความเสี่ยงที่จะถูกเลิกจ้างหรือลดเงินเดือน โดยเฉพาะแรงงานในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบสูง **วิจัยกรุงศรีคาดว่าค่าจ้างแรงงานมีแนวโน้มลดลง 10-50% ในภาคบริการและ 0-15% ในภาคการผลิต ทำให้รายได้ครัวเรือนของไทยมีแนวโน้มลดลง 7.1% เมื่อเทียบกับก่อนการระบาดของโควิด-19 การวิเคราะห์สภาพคล่องของภาคครัวเรือนพบว่า 3.89 ล้านครัวเรือนของไทยมีรายได้ไม่พอรายจ่าย (18.3% ของครัวเรือนทั้งหมด)** การลดลงของรายได้ครัวเรือนทำให้การใช้จ่ายลดลงตามไปด้วย วิจัยกรุงศรีคาดว่า การบริโภคภาคเอกชนจะลดลง 4.7% ซึ่งจะทำให้การเติบโตของเศรษฐกิจไทยลดลง 2.3% **วิจัยกรุงศรีมองว่ามาตรการเยียวยาภาคครัวเรือนสามารถทำได้ทั้งผ่านการช่วยเหลือภาคธุรกิจ (เพื่อป้องกันการเลิกจ้างและลดเงินเดือน) และมาตรการเยียวยาภาคครัวเรือนโดยตรง เช่น มาตรการให้เงินช่วยเหลือโดยตรงต่อภาคครัวเรือน มาตรการรักษาระดับการจ้างงาน และมาตรการลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาคครัวเรือน เป็นต้น ซึ่งช่วยลดปัญหาสภาพคล่องได้ถึง 2.75 ล้านครัวเรือน และยังช่วยพยุงให้เศรษฐกิจโดยรวมเติบโตต่อไปได้**

จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้ไม่พอรายจ่าย

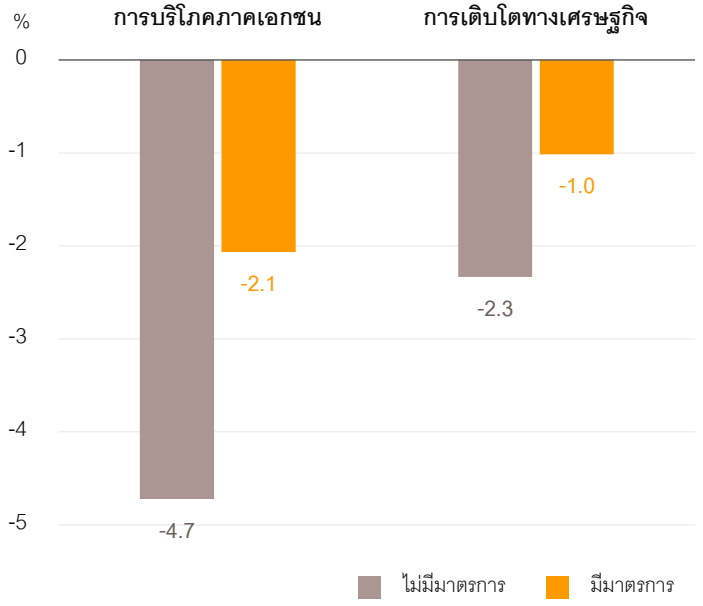

(ล้านคน)

ไม่มีมาตรการ	1.18	1.03	0.75	0.60	0.33	3.89
มีมาตรการ	0.28	0.29	0.23	0.21	0.13	1.14

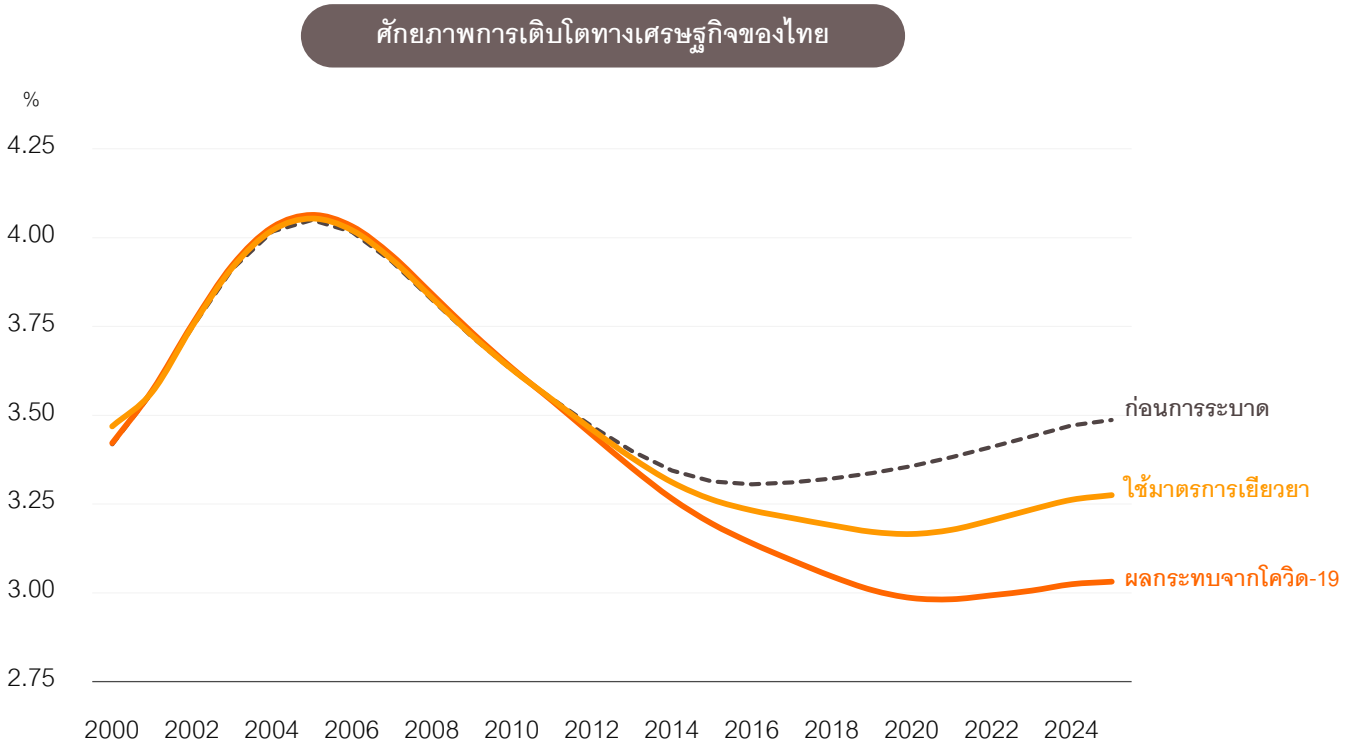
Source: NSO, forecast by Krungsri Research

การบริโภคภาคเอกชนและการเติบโตทางเศรษฐกิจ

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจในระยะยาว

วิกฤตโควิด-19 ที่ลากยาวนาน 2 ปีส่งผลต่อเศรษฐกิจโดยรวมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในระยะสั้นภาคธุรกิจประสบปัญหารายได้ลดลงและมีความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง ซึ่งนำไปสู่การลดเงินเดือน การเลิกจ้าง และการเลิกกิจการของธุรกิจ ส่งผลให้การขยายตัวของเศรษฐกิจโดยรวมมีแนวโน้มลดลง 2.3%
ในระยะยาว การออกจากกิจการของธุรกิจ สินทรัพย์ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ และประสิทธิภาพของแรงงานที่ลดลงทำให้ศักยภาพการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยมีแนวโน้มลดลงจาก 3.50% ก่อนการระบาดของโควิด-19 เหลือ 3.0% อย่างไรก็ตาม **การใช้มาตรการเยียวยาภาคธุรกิจ การเยียวยาภาคครัวเรือน และมาตรการควบคุมโรคที่ศึกษาจะช่วยให้ภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนยังคงสามารถอยู่ในระบบเศรษฐกิจต่อไปได้หลังการระบาด ซึ่งช่วยให้ศักยภาพการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยสามารถประคองตัวอยู่ที่ 3.25% (เทียบกับ 3.0% หากไม่มีมาตรการ)** โดยทั้ง 6 มาตรการข้างต้นมีวงเงินรวมประมาณ 7 แสนล้านบาท การใช้มาตรการเหล่านี้จะช่วยให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวได้ดีขึ้นและสามารถสร้างรายได้ถึง 8.6 แสนล้านบาทในช่วง 5 ปีข้างหน้า (2564-2568)

Source: forecast by Krungsri Research

KRUNGSRI RESEARCH

Somprawin Manprasert, Ph.D. — **Head of Research Division and Chief Economist**

Phornphan Phoksuphat — Head of Macroeconomic and Industry Research

Macroeconomic Team

- Sujit Chaivichayachat — Head of Macroeconomic Research
- Chamadanai Marknual, Ph.D. — Senior Economist
- Churailuk Pholsri — Senior Economist (Forecasting)
- Sathit Talaengsatya — Senior Economist (Regional Economy)
- Kusalin Charuchart — Economist

Industry Team

- Taned Mahattanalai — Senior Analyst (Digital)
- Poonsuk Ninkitsaranont — Senior Analyst (Healthcare, Mobile Operators)
- Piyanuch Sathapongpakdee — Senior Analyst (Transport & Logistics)
- Narin Tunpaiboon — Senior Analyst (Power Generation, Modern Trade, Chemicals, Medical Devices)
- Puttachard Lunkam — Analyst (Hotels, Construction Contractors, Construction Materials, Industrial Estate)
- Patchara Klinchuanchun — Analyst (Real Estate)
- Wanna Yongpisanphob — Analyst (Automobile, Electronics & Electrical Appliances, Food & Beverages)
- Chaiwat Sowcharoensuk — Analyst (Agriculture)
- Aphinya Khanunthong — Analyst (Energy, Petrochemicals)

Intelligence Team

- Pimnara Hirankasi, Ph.D. — Head of Intelligence Team
- Rachot Leingchan — Analyst
- Arpakorn Nopparattayaporn — Analyst
- Chutipha Klungjaturavet — Analyst

MIS and Reporting Team

- Suratchanee Somprasong — Administrator
- Thamon Sernsuksakul — Administrator
- Chirdsak Srichaiton — MIS Officer
- Wongsagon Keawuttung — MIS Officer

Subscribe Us

For research subscription, contact

krungsri.research@krungsri.com

Disclaimer

All material presented in this report, unless specifically indicated otherwise, is under copyright to Krungsri Research. None of the material, nor its content, nor any copy of it, may be altered in anyway, or copied to any other party, without the prior express written permission of Krungsri Research. This document is based on public information believed to be reliable. Nevertheless, Krungsri Research would not affirm the accuracy and completeness of this information. We accept no liability whatsoever for any direct or consequential loss arising from any use of this document or its content. Information, opinions and estimates contained in this report are our own, which are not necessarily the opinions of Bank of Ayudhya Public Company Limited and its affiliates. It reflects a judgment at its original date of publication by Krungsri Research and are subject to change without notice.